

کار در روز سبت

¹ و واقع شد در سَبْتِ دَوِّمِ اوّلین که او از میان کشتزارها می‌گذشت و شاگردانش خوشه‌ها می‌چیدند و به کف مالیده می‌خوردند.² و بعضی از فریسیان بدیشان گفتند: چرا کاری می‌کنید که کردن آن در سَبْت جایز نیست؟³ عیسی در جواب ایشان گفت: آیا نخوانده‌اید آنچه داود و رفقایش کردند در وقتی که گرسنه بودند؟⁴ که چگونه به خانه خدا درآمده، نان تقدّمه را گرفته بخورد و به رفقای خود نیز داد که خوردن آن جز به گهنة روا نیست؟⁵ پس بدیشان گفت: پسر انسان مالک روز سَبْت نیز هست.

عیسی شفا می‌کند را در روز سبت

⁶ و در سَبْت دیگر به کنیسه درآمده تعلیم می‌داد و در آنجا مردی بود که دست راستش خشک بود.⁷ و کاتبان و فریسیان چشم بر او می‌داشتند که شاید در سَبْت شفا دهد تا شکایتی بر او یابند.⁸ او خیالات ایشان را درک نموده، بدان مرد دست خشک گفت: برخیز و در میان بایست! در حال برخاسته بایستاد.⁹ عیسی بدیشان گفت: از شما چیزی می‌پرسم که در روز سَبْت کدام رواست، نیکویی کردن یا بدی؟ رهانیدن جان یا هلاک کردن؟¹⁰ پس چشم خود را بر جمیع ایشان گردانیده، بدو گفت: دست خود را دراز کن! او چنان کرد و فوراً دستش مثل دست دیگر صحیح گشت.¹¹ اما ایشان از حماقت پر گشته به یکدیگر می‌گفتند که با عیسی چه کنیم؟

انتخاب شاگردان دوازده توسط عیسی

¹² و در آن روزها برفراز کوه برآمد تا عبادت کند و آن شب را در عبادت خدا به صبح آورد.¹³ و چون روز شد، شاگردان خود را پیش طلبیده دوازده نفر از ایشان را انتخاب کرده، ایشان را نیز رسول خواند.¹⁴ یعنی: شمعون که او را پطرس نیز نام نهاد و برادرش اندریاس، یعقوب و یوحنا، فیلیپس و برتولما،¹⁵ متی و توما، یعقوب ابن خلفی و شمعون معروف به غیور.¹⁶ یهوذا برادر یعقوب و یهوذا اسخریوطی که تسلیم کننده وی بود.

عیسی در خدمت مردم

¹⁷ و با ایشان به زیر آمده، بر جای هموار بایستاد و جمعی از شاگردان وی و گروهی بسیار از قوم، از تمام یهودیه و اورشلیم و کناره دریای صور و صیدون

یسوع و ناموس السبت

¹ وَفِي السَّبْتِ الثَّانِي بَعْدَ الْأَوَّلِ اجْتَمَعَ بَيْنَ الزُّرُوعِ، وَكَانَ تَلَامِيذُهُ يَقْطِفُونَ السَّنَابِلَ وَيَأْكُلُونَ وَهُمْ يَعْزُكُونَهَا بِأَيْدِيهِمْ.² فَقَالَ لَهُمْ قَوْمٌ مِنَ الْفَرِيسِيِّينَ: لِمَاذَا تَفْعَلُونَ مَا لَا يَحِلُّ فِعْلُهُ فِي السَّبْتِ؟³ فَأَجَابَ يَسُوعُ وَقَالَ لَهُمْ: أَمَا قَرَأْتُمْ وَلَا هَذَا الَّذِي فَعَلَهُ دَاوُدُ حِينَ جَاعَ هُوَ وَالَّذِينَ كَانُوا مَعَهُ؟⁴ كَيْفَ دَخَلَ بَيْتَ اللَّهِ وَأَخَذَ خُبْزَ التَّقْدِمَةِ وَأَكَلَ وَأَعْطَى الَّذِينَ مَعَهُ أَيْضًا، الَّذِي لَا يَحِلُّ أَكْلُهُ إِلَّا لِلْكَهَنَةِ فَقَطْ؟⁵ وَقَالَ لَهُمْ: إِنَّ ابْنَ الْإِنْسَانِ هُوَ رَبُّ السَّبْتِ أَيْضًا.⁶ وَفِي سَبْتٍ آخَرَ دَخَلَ الْمَجْمَعِ وَصَارَ يُعَلِّمُ. وَكَانَ هُنَاكَ رَجُلٌ يَدُهُ الْيُمْنَى يَابِسَةً.⁷ وَكَانَ الْكَتِبَةُ وَالْفَرِيسِيُّونَ يُرَاقِبُونَهُ هَلْ يَشْفِي فِي السَّبْتِ لِكَيْ يَجِدُوا عَلَيْهِ شِكَايَةً.⁸ أَمَّا هُوَ فَعَلِمَ أَفْكَارَهُمْ وَقَالَ لِلرَّجُلِ الَّذِي يَدُهُ يَابِسَةٌ: قُمْ وَقِفْ فِي الْوَسْطِ، فَقَامَ وَوَقَفَ.⁹ ثُمَّ قَالَ لَهُمْ يَسُوعُ: أَسْأَلُكُمْ شَيْئًا: هَلْ يَحِلُّ فِي السَّبْتِ فِعْلُ الْخَيْرِ أَوْ فِعْلُ الشَّرِّ، تَخْلِيصُ نَفْسٍ أَوْ إِهْلَاكُهَا؟¹⁰ ثُمَّ تَطَرَّ حَوْلَهُ إِلَى جَمِيعِهِمْ وَقَالَ لِلرَّجُلِ: مَدِّ يَدَكَ. فَقَعَلَ هَكَذَا، فَعَادَتْ يَدُهُ صَحِيحَةً كَالْآخَرَى.¹¹ قَامَتْلَاوَا حُمْفًا وَصَارُوا يَتَكَلَّمُونَ فِيمَا بَيْنَهُمْ مَاذَا يَفْعَلُونَ يَسُوعُ.

یسوع بدعو تلامیذه الإثنی عشر

¹² وَفِي تِلْكَ الْأَيَّامِ خَرَجَ إِلَى الْجَبَلِ لِيُصَلِّيَ، وَقَصَى اللَّيْلَ كُلَّهُ فِي الصَّلَاةِ لِلَّهِ.¹³ وَلَمَّا كَانَ النَّهَارُ دَعَا تَلَامِيذَهُ وَاجْتَمَعَ مِنْهُمْ اثْنَيْ عَشَرَ، الَّذِينَ سَمَّاهُمْ أَيْضًا رُسُلًا.¹⁴ سِمْعَانَ، الَّذِي سَمَّاهُ أَيْضًا پَطْرُسَ، وَأَنْدَرَاوَسَ أَخَاهُ، يَعْقُوبَ وَيُوحَنَّا، فِيلِپُّسَ وَبَرْتُولَمَاوُسَ،¹⁵ مَتَّى وَتُومَا، يَعْقُوبَ بَنَ حَلْفَى وَسِمْعَانَ الَّذِي يُدْعَى الْغَيُورَ،¹⁶ يَهُوذَا بَنَ يَعْقُوبَ، وَيَهُوذَا الْإِسْحَرْيُوطِيَّ الَّذِي صَارَ مُسْلِمًا أَيْضًا.

یسوع يُعَلِّمُ وَيَشْفِي

¹⁷ وَتَرَلَّ مَعَهُمْ وَوَقَفَ فِي مَوْضِعٍ سَهْلٍ، هُوَ وَجَمْعٌ مِنْ تَلَامِيذِهِ وَجُمْهُورٌ كَثِيرٌ مِنَ الشَّعْبِ، مِنْ جَمِيعِ الْيَهُودِيَّةِ وَأَوْرُشَلِيمَ وَسَاحِلِ صُورَ وَصِيدَا، الَّذِينَ جَاءُوا لِيَسْمَعُوهُ وَيُشْفَوْا مِنْ أَمْرَاضِهِمْ،¹⁸ وَالْمُعَدَّبُونَ مِنْ أَرْوَاحِ بَهِيمَةٍ، وَكَانُوا يَبْرَأُونَ.¹⁹ وَكُلُّ الْجَمْعِ طَلَبُوا أَنْ يَلْمِسُوهُ لِأَنَّ قُوَّةَ كَاتِبٍ تَخْرُجُ مِنْهُ وَتَشْفِي الْجَمِيعَ.

تطويات يسوع

²⁰ وَرَفَعَ عَيْنَيْهِ إِلَى تَلَامِيذِهِ وَقَالَ: طُوبَاكُمْ، أَيُّهَا الْمَسَاكِينُ، لِأَنَّ لَكُمْ مَلَكُوتَ اللَّهِ.²¹ طُوبَاكُمْ، أَيُّهَا الْجَائِعُ الْآنَ، لِأَنَّكُمْ تُشْبِعُونَ. طُوبَاكُمْ، أَيُّهَا الْبَاكُونَ الْآنَ، لِأَنَّكُمْ

سَتَصْحَكُونَ.²² طُوبَاكُمْ إِذَا أَبْعَضَكُمْ النَّاسُ وَإِذَا أَفْرَزُوكُمْ وَعَيَّرُوكُمْ وَأَخْرَجُوا أَسْمَكُمْ كَشِيرِيرٍ مِنْ أَجْلِ ابْنِ الْإِنْسَانِ،²³ إِفْرَحُوا فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ وَتَهَلَّلُوا، فَهَؤُذَا أَجْرُكُمْ عَظِيمٌ فِي السَّمَاءِ، لَأَنَّ آبَاءَهُمْ هَكَذَا كَانُوا يَفْعَلُونَ بِالْأَنْبِيَاءِ.²⁴ وَلَكِنْ وَبُلُّ لَكُمْ، أَيُّهَا الْأَعْيَاءُ، لَأَنَّكُمْ قَدْ نِلْتُمْ عَزَاءَكُمْ.²⁵ وَبُلُّ لَكُمْ، أَيُّهَا السَّبَاعَى، لَأَنَّكُمْ سَتَجُوعُونَ. وَبُلُّ لَكُمْ، أَيُّهَا الصَّاحِكُونَ الْآنَ، لَأَنَّكُمْ سَتَحْزَنُونَ وَتَبْكُونَ.²⁶ وَبُلُّ لَكُمْ إِذَا قَالَ فِيكُمْ جَمِيعُ النَّاسِ حَسَنًا، لِأَنَّهُ هَكَذَا كَانَ آبَاؤُهُمْ يَفْعَلُونَ بِالْأَنْبِيَاءِ الْكَذَبَةِ.

يسوع يُعَلِّمُ مَحَبَّةَ الْأَعْدَاءِ

²⁷ لِكَيْبِي أَقُولُ لَكُمْ: أَيُّهَا السَّامِعُونَ، أَجِبُوا أَعْدَاءَكُمْ، أَحْسِنُوا إِلَى مُبْغِضِكُمْ،²⁸ بَارِكُوا لِأَعْيُنِكُمْ، وَصَلُّوا لِأَجْلِ الَّذِينَ يُبْغِضُونَ إِلَيْكُمْ.²⁹ مَنْ صَرَبَكَ عَلَى خَدِّكَ فَاعْرِضْ لَهُ الْآخَرَ أَيْضًا، وَمَنْ أَحَدَ رِدَاءَكَ فَلَا تَمْنَعُهُ تَوْبَكَ أَيْضًا.³⁰ وَكُلُّ مَنْ سَأَلَكَ فَاعْطِهِ، وَمَنْ أَحَدَ الَّذِي لَكَ فَلَا تُطَالِبْهُ.³¹ وَكَمَا تُرِيدُونَ أَنْ يَفْعَلَ النَّاسُ بِكُمْ أَفْعَلُوا أَنْتُمْ أَيْضًا بِهِمْ هَكَذَا.³² وَإِنْ أَحْبَبْتُمْ الَّذِينَ يُحِبُّونَكُمْ، فَأَيُّ فَضْلٍ لَكُمْ؟ فَإِنَّ الْخُطَاةَ أَيْضًا يُحِبُّونَ الَّذِينَ يُحِبُّونَهُمْ.³³ وَإِذَا أَحْسَنْتُمْ إِلَى الَّذِينَ يُحْسِنُونَ إِلَيْكُمْ، فَأَيُّ فَضْلٍ لَكُمْ؟ فَإِنَّ الْخُطَاةَ أَيْضًا يَفْعَلُونَ هَكَذَا.³⁴ وَإِنْ أَقْرَضْتُمْ الَّذِينَ تَرْجُونَ أَنْ تَسْتَرِدُّوا مِنْهُمْ، فَأَيُّ فَضْلٍ لَكُمْ؟ فَإِنَّ الْخُطَاةَ أَيْضًا يُقْرِضُونَ الْخُطَاةَ لِكَيْ يَسْتَرِدُّوا مِنْهُمْ الْمِثْلَ.³⁵ بَلْ أَجِبُوا أَعْدَاءَكُمْ وَأَحْسِنُوا وَأَقْرَضُوا وَأَنْتُمْ لَا تَرْجُونَ سُبْحَانًا، فَيَكُونَ أَجْرُكُمْ عَظِيمًا وَتَكُونُوا بَنِي الْعَلِيِّ فَإِنَّهُ مُنْعِمٌ عَلَى غَيْرِ الشَّاكِرِينَ وَالْأَشْرَارِ.

يسوع يُحذِّرُ مِنَ الْحُكْمِ عَلَى الْآخِرِينَ

³⁶ فَكُونُوا رُحَمَاءَ كَمَا أَنَّ آبَاكُمْ أَيْضًا رَحِيمٌ.³⁷ وَلَا تَدِينُوا فَلَا تُدَانُوا، لَا تَقْضُوا عَلَى أَحَدٍ فَلَا يُقْضَى عَلَيْكُمْ، إِنْغَفِرُوا يَغْفَرْ لَكُمْ.³⁸ أَعْطُوا تُعْطُوا، كَيْلًا جَيِّدًا مُلْبَدًّا مَهْزُورًا فَإِنَّهَا يُعْطُونَ فِي أَحْصَانِكُمْ، لِأَنَّهُ بِنَفْسِ الْكَيْلِ الَّذِي بِهِ تَكِيلُونَ يُكَالُ لَكُمْ.³⁹ وَصَرَبَ لَهُمْ مَثَلًا: هَلْ يَقْدِرُ أَعْمَى أَنْ يَقُودَ أَعْمَى؟ أَمَّا يَسْقُطُ الْإِنْسَانُ فِي خُفْرَةٍ؟ لَيْسَ التَّلْمِيذُ أَفْضَلَ مِنْ مُعَلِّمِهِ، بَلْ كُلُّ مَنْ صَارَ كَامِلًا يَكُونُ مِثْلَ مُعَلِّمِهِ.⁴¹ لِمَاذَا تَنْظُرُ الْقَدَى الَّذِي فِي عَيْنِ أَخِيكَ، وَأَمَّا الْحَشَبَةُ الَّتِي فِي عَيْنِكَ فَلَا تَفْطِنُ لَهَا؟⁴² أَوْ كَيْفَ تَقْدِرُ أَنْ تَقُولَ لِأَخِيكَ: يَا أَجِي، دَعْنِي أَخْرِجَ الْقَدَى الَّذِي فِي عَيْنِكَ، وَأَنْتَ لَا تَنْظُرُ الْحَشَبَةَ الَّتِي فِي عَيْنِكَ؟ يَا مَرَاتِي، أَخْرِجْ أَوَّلًا الْحَشَبَةَ مِنْ عَيْنِكَ وَجَبْتِي تَبْصُرَ جَيِّدًا أَنْ تُخْرِجَ

آمدند تا کلام او را بشنوند و از امراض خود شفا یابند.¹⁸ و کسانی که از ارواح پلید معذب بودند، شفا یافتند¹⁹ و تمام آن گروه می‌خواستند او را لمس کنند زیرا قویتی از وی صادر شده، همه را صحت می‌بخشید.

ستایش و نکوهش توسط عیسی

²⁰ پس نظر خود را به شاگردان خویش افکنده، گفت: خوشبحال شما ای مساکین زیرا ملکوت خدا از آن شما است.²¹ خوشبحال شما که اکنون گرسنه‌اید، زیرا که سیر خواهید شد. خوشبحال شما که الحال گریانید، زیرا خواهید خندید.²² خوشبحال شما وقتی که مردم بخاطر پسر انسان از شما نفرت گیرند و شما را از خود جدا سازند و دشنام دهند و نام شما را مثل شریر بیرون کنند.²³ در آن روز شاد باشید و وجد نمایید زیرا اینک، اجر شما در آسمان عظیم می‌باشد، زیرا که به همین‌طور پدران ایشان با انبیا سلوک نمودند.²⁴ لیکن وای بر شما ای دولتمندان زیرا که تسلی خود را یافته‌اید.²⁵ وای بر شما ای سیرشدگان، زیرا گرسنه خواهید شد. وای بر شما که الآن خندانید زیرا که ماتم و گریه خواهید کرد.²⁶ وای بر شما وقتی که جمیع مردم شما را تحسین کنند، زیرا همچنین پدران ایشان با انبیا کذب کردند.

دشمنانت را دوست بدار

²⁷ لیکن ای شنوندگان شما را می‌گویم: دشمنان خود را دوست دارید و با کسانی که از شما نفرت کنند، احسان کنید.²⁸ و هر که شما را لعن کند، برای او برکت بطلبید و برای هر که با شما کینه دارد، دعای خیر کنید.²⁹ و هر که بر رخسار تو زرد، دیگری را نیز به سوی او بگردان و کسی که ردای تو را بگیرد، قبا را نیز از او مضایقه مکن.³⁰ هر که از تو سؤال کند بدو بده و هر که مال تو را گیرد از وی باز مخواه.³¹ و چنانکه می‌خواهید مردم با شما عمل کنند، شما نیز به همان‌طور با ایشان سلوک نمایید.³² زیرا اگر محبان خود را محبت نمایید، شما را چه فضیلت است؟ زیرا گناهکاران هم محبان خود را محبت می‌نمایند.³³ و اگر احسان کنید با هر که به شما احسان کند، چه فضیلت دارید؟ چونکه گناهکاران نیز چنین می‌کنند.³⁴ و اگر قرض دهید به آنانی که امید بازگرفتن از ایشان دارید، شما را چه فضیلت است؟ زیرا گناهکاران نیز به گناهکاران قرض

الْقَدَى الَّذِي فِي عَيْنِ أَحَبِّكَ. ⁴³لَا تَهُ مَا مِنْ شَجَرَةٍ جَيِّدَةٍ تُثْمِرُ ثَمَرًا رَدِيًّا، وَلَا شَجَرَةٍ رَدِيَّةٍ تُثْمِرُ ثَمَرًا جَيِّدًا. ⁴⁴لَا كُلَّ شَجَرَةٍ تُعْرَفُ مِنْ ثَمَرِهَا، فَإِنَّهُمْ لَا يَجْتَنُونَ مِنَ السُّوْكِ تِينًا وَلَا يَقْطِفُونَ مِنَ الْعَلِيقِ عِنَبًا. ⁴⁵الْإِنْسَانُ الصَّالِحُ مِنْ كَنْزِ قَلْبِهِ الصَّالِحِ يُخْرِجُ الصَّلَاحَ، وَالْإِنْسَانُ السَّرِيرُ مِنْ كَنْزِ قَلْبِهِ السَّرِيرِ يُخْرِجُ الشَّرَّ، فَإِنَّهُ مِنْ فَضْلَةِ الْقَلْبِ يَتَكَلَّمُ فَمُهُ.

العاقل والجاهل

⁴⁶وَلَمَّاذَا تَدْعُونِي، يَا رَبُّ، يَا رَبُّ، وَأَنْتُمْ لَا تَفْعَلُونَ مَا أَقُولُهُ؟ ⁴⁷كُلُّ مَنْ يَأْتِي إِلَيَّ وَيَسْمَعُ كَلَامِي وَيَعْمَلُ بِهِ أَرْبُكُم مِّنْ يُشْبِعُهُ: ⁴⁸يُشْبِعُهُ إِنْسَانًا بَنَى بَيْتًا وَحَقَرَ وَعَمَّقَ وَوَضَعَ الْأَسَاسَ عَلَى الصَّخْرِ. فَلَمَّا حَدَثَ سَيْلٌ صَدَمَ النَّهْرُ ذَلِكَ الْبَيْتَ فَلَمْ يَقْدِرْ أَنْ يُرْغَرِعَهُ لِأَنَّهُ كَانَ مُؤَسَّسًا عَلَى الصَّخْرِ. ⁴⁹وَأَمَّا الَّذِي يَسْمَعُ وَلَا يَعْمَلُ، فَيُشْبِعُهُ إِنْسَانًا بَنَى بَيْتَهُ عَلَى الْأَرْضِ مِنْ دُونِ أُسَاسٍ، فَصَدَمَهُ النَّهْرُ فَسَقَطَ خَالًا وَكَانَ خَرَابُ ذَلِكَ الْبَيْتِ عَظِيمًا.

می‌دهند تا از ایشان عوض گیرند. ³⁵ بلکه دشمنان خود را محبت نمایند و احسان کنید و بدون امید عوض، قرض دهید زیرا که اجر شما عظیم خواهد بود و پسران حضرت‌عالی خواهید بود چونکه او با ناسپاسان و بدکاران مهربان است.

قضاوت درباره دیگران

³⁶پس رحیم باشید چنانکه پدر شما نیز رحیم است. ³⁷داوری نکنید تا بر شما داوری نشود و حکم نکنید تا بر شما حکم نشود و عفو کنید تا آمرزیده شوید. ³⁸ بدهید تا به شما داده شود. زیرا پیمانۀ نیکوی افشورده و جنبانیده و لبریز شده را در دامن شما خواهند گذارد. زیرا که به همان پیمانهای که می‌پیمایید برای شما پیموده خواهد شد.

³⁹پس برای ایشان مثلی زد که: آیا می‌تواند کور، کور را راهنمایی کند؟ آیا هر دو در حفره‌ای نمی‌افتند؟ ⁴⁰شاگرد از معلم خویش بهتر نیست لیکن هر که کامل شده باشد، مثل استاد خود بُوَد. ⁴¹ و چرا خسی را که در چشم برادر تو است می‌بینی و چوبی را که در چشم خود داری نمی‌بینی؟ ⁴² و چگونه بتوانی برادر خود را گویی، ای برادر، اجازت ده تا خس را از چشم تو برآورم و چوبی را که در چشم خود داری نمی‌بینی؟ ای ریاکار، اوّل چوب را از چشم خود بیرون کن، آنگاه نیکو خواهی دید تا خس را از چشم برادر خود برآوری.

فصیلت قلب

⁴³زیرا هیچ درخت نیکو میوه بد بار نمی‌آورد و نه درخت بد، میوه نیکو آورد. ⁴⁴ زیرا که هر درخت از میوه‌اش شناخته می‌شود. از خار انجیر را نمی‌یابند و از بوته، انگور را نمی‌چینند. ⁴⁵ آدم نیکو از خزینۀ خوب دل خود، چیز نیکو برمی‌آورد و شخص شریر از خزینۀ بد دل خویش، چیز بد بیرون می‌آورد. زیرا که از زیادتی دل زبان سخن می‌گوید.

عاقل و نادان

⁴⁶ و چون است که مرا، خداوندا، خداوندا، می‌گویند و آنچه می‌گویم به عمل نمی‌آورید؟ ⁴⁷ هر که نزد من آید و سخنان مرا شنود و آنها را بجا آورد، شما را نشان می‌دهم که به چه کسمشابهت دارد: ⁴⁸ مثل شخصی است که خانه‌ای می‌ساخت و زمین را کنده، گود نمود و بنیادش را بر سنگ نهاد. پس چون سیلاب آمده، سیل بر آن خانه زور آورد، نتوانست آن را جنبش دهد

زیرا که بر سنگ بنا شده بود.⁴⁹ لیکن هر که شنید و عمل نیاورد، مانند شخصی است که خانه‌ای بر روی زمین بی‌بنیاد بنا کرد که چون سیل بر آن صدمه زد، فوراً افتاد و خرابی آن خانه عظیم بود.